



№ 4 (13), жовтень, 2011 р. СтудентІнформ

ГАЗЕТА ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

НАШ ЛЮБИЙ КОЛЕДЖ

*Наш ФПК — найкращий в світі коледж
Де затишок і сяйво навкруги.
Де тобі раді, треба — допоможуть
Найліпші з поміж всіх викладачі!*

*Тут вчитися студентам — насолода!
Для них цей заклад, ніби другий дім,
Який чимало років вже існує
Та багатьох теплом зігрів своїм.*

*Він відкриває двері у майбутнє
Для тих, хто здобуває тут знання.
Ми любимо наш коледж дуже сильно
І в Україні краще закладу навчального нема.*

*Бажаємо, щоб існував він довго,
Бо саме тут турбота і любов.
І тих, хто вчиться і працює в ньому,
Вітаємо зі святом знов і знов!*

Тетяна КОТВИЦЬКА,
III курс, ек. ф-т.

- 2 14 жовтня — День Коледжу
- 4 Vivat першокурсникам
- 6 Кафедра економічних дисциплін
На замітку студенту
- 7 Наукове товариство студентів
- 8 День Університету
- 9 День економічного факультету
- 10 День юриста України

- 11 Допит
- 12 Софія Київська
- 13 Києво-Печерська Лавра
- 15 Жовтневі міжнародні свята
- 16 День працівників освіти
- 17 Поезія
- 18 Борис Гребеншиков
- 20 Ювілейне свято квітів

НАМ 17 РОКІВ!



СЛОВО РЕДАКТОРА

Зміни, які відбуваються у нашому житті, відбуваються тільки на краще. Цей процес завжди призводить до еволюції того чи іншого явища.



Перший крок у розвитку газети коледжу було покладено нашими попе-

редниками і зараз для нас важливим є підтримати її розвиток, та намагатися робити випуски ще більш цікавими, творчими та оригінальними.

У складі студентської газети відбулися зміни, пов'язані з оновленням редакційної колегії. До роботи видання залучилися нові особи зі своїми інноваційними, оригінальними та креативними ідеями та пропозиціями, що зможуть привернути увагу до нашої газети та ширшу аудиторію, нових зацікавлених читачів.

Робота у газеті свідчить про те, що студенти беруть активну участь у студентському житті, у житті коледжу.

Студентське життя це лише короткий проміжок часу, але скільки спогадів і вражень у нас залишиться на все подальше життя. На перший погляд може здатися, що навчання в коледжі — це дуже довго і можна встигнути взяти участь у тих чи інших заходах і потім. Але це лише мить. Тільки нещодавно ми читали перший випуск газети коледжу, а потім естафету взяли інші, але і деякі з них вже закінчили своє навчання в коледжі. І ось ми вже починаємо продовжувати цю справу. Тому, краще спробувати зараз свої сили в різних сферах і напрямках та відчувати усі аспекти студентського, творчого, і професійного життя.

Чекаємо всіх хто хоче приєднатися до редколегії газети. Ми завжди відкриті і раді новим студентам, які бажають брати активну участь у житті коледжу.

Микола РИБАК, III курс, ек. ф-т, головний редактор «СтудентІнформу»

14 жовтня Фінансово-правовий коледж святкує 17 років з Дня свого заснування. Фінансово-правовий коледж тісно пов'язаний з Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, бо останній є його засновником. Днем заснування Коледжу вважається 14 жовтня 1994 року, коли за наказом ректора Університету, академіка НАН України В. В. Скопенка Фінансово-правовий коледж розпочав свою діяльність як самостійний підрозділ у системі Університету.

Створення Фінансово-правового коледжу стало практичним підтвердженням втілення одного з головних напрямів реформування вищої освіти в Україні — ступеневої підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями, адже ФПК входить до єдиного навчального комплексу: Фінансово-правовий ліцей — Фінансово-правовий коледж — Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Між цими закладами було укладено спільну угоду про співробітництво, яка діє і сьогодні, а саме: впровадження системи безперервної ступеневої підготовки фахівців, спільне проведення науково-дослідницьких робіт, ефективне використання науково-педагогічних кадрів.

Головними завданнями Фінансово-правового коледжу є:

- 1) провадження освітньої діяльності, яка включає навчальну, виховну, наукову, культурну, методичну діяльність;
- 2) забезпечення умов для оволодіння системою знань; формування соціальної зрілості, творчої особистості; виховання морально, психічно і фізично здорового покоління громадян; формування громадянської позиції, патріотизму, власної гідності, готовності до трудової діяльності, відповідальності за свою долю, долю суспільства, держави і людства; забезпечення високих етичних норм, атмосфери доброзичливості й взаємної поваги у стосунках між працівниками, викладачами та студентами;
- 3) забезпечення набуття студентами знань у певній галузі, підготовка їх до професійної діяльності;
- 4) проведення наукових досліджень або творчої, мистецької діяльності як основи підготовки майбутніх фахівців та науково-технічного і культурного розвитку держави;
- 5) підготовка молоді до самостійної наукової, викладацької або мистецької діяльності;
- 6) інформування абітурієнтів і студентів про ситуацію, що склалася на ринку зайнятості;
- 7) перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів; просвітницька діяльність.

Соціальні функції та сфери діяльності Коледжу визначені попитом фахівців на ринку освіти України і включають такі напрями:

- ▲ **освітня** — задоволення потреб у висококваліфікованих кадрах бухгалтерів, банкірів та фінансистів;
- ▲ **культурологічна** — створення соціально-культурного середовища, необхідного для формування само актуалізованої особистості;
- ▲ **дослідницька** — моніторинг, аналіз і прогнозування регіональних соціально-економічних процесів;
- ▲ **інноваційна** — впровадження нових перспективних інформаційних технологій і «ноу-хау» в галузі освіти;

- ▲ **методична** — створення прогресивних соціально-психологічних та інших спеціальних технологій навчання та підготовки фахівців;
- ▲ **профорієнтаційна** — діагностика і відбір обдарованих дітей для навчання за спеціальними програмами у відповідності до віку і спрямованості виявлених здібностей;
- ▲ **паблік рілейшнз** — вивчення і формування громадської думки з питань соціально-економічних та соціально-правових нововведень;
- ▲ **автодидактична** — розвиток творчого потенціалу співробітників Коледжу.

Коледж має свою власну символіку: герб, прапор, в яких поєднані національні кольори держави та основні символи освіти і науки.

Метою діяльності Коледжу було визначено підготовку бакалаврів та молодших спеціалістів за двома напрямками «правознавство» та «фінанси і кредит».

Освітня діяльність Фінансово-правового коледжу Київського національного університету імені Тараса Шевченка здійснюється відповідно до Ліцензії МОН України серія АВ № 498238 від 21.09.2010 р. термін дії якої до 1.07.2014 р. та Ліцензії виконавчого органу Київської міської ради у сфері загальної середньої освіти (здобуття повної загальної середньої освіти) серія АВ № 393649 від 15.04.2008 р. термін дії якої до 15.04.2018 р.

Коледж акредитований за другим рівнем акредитації, що підтверджено:

▲ сертифікатом Державної акредитаційної комісії Міністерства освіти від 27.07.2010 р. № 1140116 серія НД-II відповідно до рішення ДАК від 7.05.2009 р., протокол № 77 (наказ МОН України від 12.06.2009 р. №2411-Л) з наряду підготовки (спеціальності) 0304 Право, 6.030401 Право, термін дії сертифіката до 1.07.2014 р., на право підготовки фахівців з вищою освітою на рівні кваліфікаційних вимог бакалавра;

▲ сертифікатом Державної акредитаційної комісії Міністерства освіти від 27.07.2010 р. № 1140117 серія НД-II відповідно до рішення ДАК від 2.07.2009 року, протокол № 79 (наказ МОН України від 16.07.2009 р. №2675-Л) з наряду підготовки (спеціальності) 0305 Економіка та підприємництво, 6.030508 Фінанси і кредит, термін дії сертифіката до 1.07.2014 р., на право підготовки фахівців з вищою освітою на рівні кваліфікаційних вимог бакалавра.

Фінансово-правовий коледж акредитований також за першим рівнем акредитації, що підтверджує:

▲ сертифікат Державної акредитаційної комісії № 1140115 серія НД-I відповідно рішення ДАК від 4.06.2009 року, протокол № 78 (наказ МОН України від 9.07.2009 р. № 2673-Л) з наряду підготовки (спеціальності) 0305 Економіка та підприємництво, 5.03050801 Фінанси і кредит, термін дії сертифіката до 1.07.2014 року, на право підготовки фахівців з вищою освітою на рівні кваліфікаційних вимог молодшого спеціаліста.

Ефективну діяльність навчального процесу здійснюють 4 кафедри: гуманітарних, економічних дисциплін, публічного та приватного права.

Навчальний процес по підготовці молодших спеціалістів забезпечують 3 циклові (предметні) комісії: філологічних і суспільних, історичних, економічних (випускова) дисциплін.



Високу якість навчального процесу з самого початку заснування Коледжу забезпечує професорсько-викладацький склад Університету та Коледжу. Так, сьогодні в нашому вищому навчальному закладі успішно працюють понад 70 викладачів: докторів, професорів, доцентів, кандидатів юридичних, економічних, історичних, філософських, політичних філологічних, біологічних наук та асистентів, викладачів-методистів.

У Коледжі викладаються такі основні курси та спецкурси: релігієзнавство, етика та естетика, соціологія економічна теорія, культурологія, політологія, психологія, іноземна мова за професійним спрямуванням, історія України, філософія, історія держави і права зарубіжних країн, міжнародне публічне право, судоустрій, конституційне право України, цивільне, цивільно-процесуальне право, історія українського права, юридична деонтологія, адміністративне, екологічне, земельне, фінансове, трудове, конкурентне, митне право, правове регулювання, вексельного обігу, складання процесуальних документів у цивільних справах, фінансово-правові засади державної підтримки підприємництва — на **юридичному факультеті**. На **економічному факультеті** викладаються: інформаційні системи і технології у фінансових установах, фінансовий менеджмент, управління фінансовими ризиками, місцеві фінанси, банківський менеджмент, банківські системи зарубіжних країн, небанківські фінансово-кредитні установи, фінансова статистика, фінансове планування та прогнозування, банківська статистика, міжнародна економіка, державне регулювання економіки.

Навчальні плани та графіки Фінансово-правового коледжу узгоджені з навчальними планами відповідних факультетів Університету. Це забезпечує можливість випускникам Коледжу продовжити навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліст чи магістр на відповідних факультетах Київського національного університету імені Тараса Шевченка без покриття академічної різниці по предметам. Тісна взаємодія у навчально-методичній системі також позитивно впливає на якість навчального процесу, особливо для тих випускників Коледжу, які бажають продовжити навчання саме в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліст або магістр.

У Фінансово-правовому коледжі успішно працюють два факультети: економічний та юридичний, які за роки свого існування підготували і випустили понад тисячу бакалаврів за спеціальностями банківська справа, фінанси, фінанси і кредит, правознавство. Про ефективну діяльність Коледжу може свідчити стабільне збільшення кількості абітурієнтів, які виявили бажання вчитися в нашому навчальному закладі. Матеріально-технічна база Коледжу дозволяє ефективно організовувати навчальний процес і забезпечити повне виконання навчального плану. Щорічно відбуваються позитивні якісні зміни та нові поповнення матеріального, технічного та бібліотечного фондів закладу.

VIVAT ПЕРШОКУРСНИКАМ!

Немає багатства, благороднішого за науку.
Перське прислів'я

Останні теплі деньки з ніжними обіймами літнього сонечка добили кінця. Завершувалася пора відпочинку, і час від часу почало з'являтися якесь солодкувате — приторне відчуття, яке не можна було от так відразу пояснити, хоча це відчуття знайоме нам ще з дитячих, чи то пак, із шкільних років. Це втаємничене відчуття — очікування нового навчального року. Воно накриває нас кожного разу з новою силою, бо живемо ми в передчутті чогось нового, ще незвіданого... І хоча власні шкільні роки вже далеко позаду, та все ж незвичне відчуття залишається на все життя і повертається до нас знову і знову напередодні навчального року. За вікном ще стоїть погожа літня днина, а «холодок» всередині нагадує, що вже незабаром усе зміниться.

Ось в один із таких днів я вперше і переступила поріг Фінансово-правового коледжу Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Невелика, затишна, охайна двоповерхова будівля зустріла мене тишею і спокоєм останніх днів канікул. Ще не чути тут радісного гомону і метушні студентів, ще не ведуться розумні розмови викладачами на кафедрах, не бігають повсякчас заклопотані куратори. Лише тиша і спокій... Час ніби в завімер в очікуванні чогось, ніби ось-ось має відбутися щось надзвичайне, особливе, тривожно-приємне. Тільки у кабінетах керівників і методистів коледжу «кипить» напружена робота останніх приготувань перед початком нового часовідліку.

Початок нового навчального року — це справді ніби якась нова точка відліку в житті студентів і викладачів. Його початок завжди означає відкриття нової осмисленої і часто нелегкої дороги — дороги до пізнання, до нових звершень, *per aspera ad astra* (через терни — до зірок), як сказали б мудрі.

Найбільш очікуваним цей період є для тих, хто вперше переступає поріг навчального закладу, чи то школи, чи коледжу, чи університету.

Особливим він став і для першокурсників фінансово-правового коледжу, котрі, успішно склавши влітку всі іспити, були зараховані до складу студентів і тепер із радістю терпляче чекали нового витка у своєму житті.

І ось нарешті ця довгоочікувана мить! У кінці серпня в урочистій обстановці у міському Будинку вчителів відбулося свято посвяти першокурсників у студенти. Тут було все: ностальгічні погляди дорослих, юнацькі посмішки, різнокольорові букети осінніх айстр, якими так щедро авансом обдаровували майбутні студенти своїх майбутніх викладачів, душевний щем, смуток і радість. Все це перемішалося разом. Це було ніби насправді сімейне свято — свято студентів, їх батьків, друзів, свято викладачів. Свято однієї великої родини на ймення «Фінансово-правовий коледж».

У цей день добрі напутні слова від гостей свята звучали з особливим теплом. «Ново-спеченим» студентам бажали не тільки успішного навчання та міцних знань, а й цікавого відпочинку, незабутніх вражень від студентського життя, бо студентські роки — це найкращі роки в житті молодої людини. Урочисто лунали побажання, привітання, напутні слова. І, звісно, яке ж свято без пісні? Окрасою свята стала неперевершена концертна програма, що надала йому особливої зворушливості.

Завершилося святкування з нагоди посвяти у студенти урочистим врученням студентських квитків. Студенти економічного і юридичного факультетів по черзі піднімалися на сцену разом зі своїми кураторами, які, на період навчання у коледжі, стануть для них і вірними друзями, і порадиниками, і вихователями, і, зрештою, люблячими і вимогливими батьками. А слова гімну, що пролунали на останок у святковому залі, чи не найточніше відображають сутність буття студентства у Фінансово-правовому коледжі.

*Наш коледж — товариш і друг,
Сім'я, що назавжди єдина.
У ньому козацький наш дух,
Майбутнє твоє, Україно!*

Святковим настроєм були охоплені всі — студенти, їх батьки, гості. Але найбільше емоційне піднесення воно викликало у викладачів, бо це і їхнє свято, це вони в цей день знайомляться зі своїми учнями, яким будуть передавати із дня в день всі свої знання, свою мудрість, тепло своїх душ.

Професорсько-викладацький склад коледжу — це високоосвічені, високоінтелектуальні люди, що живуть і працюють за принципом *docendo discimus* (навчаючи, самі вчимося). Це не лише потужні науковці, але й відкриті, доброзичливі люди, тому й атмосфера у коледжі дуже тепла, схожа на домашню. Тут немає перед викладачами страху, який не дає розкритися особистості, а панує атмосфера взаємоповаги і взаєморозуміння.

Досвідчені педагоги в титанічній праці не лише щедро діляться своїми знаннями, але і щоденними власними вчинками, поведінкою і власним прикладом виховують молоде покоління, добре розуміючи, наскільки важливе завдання стоїть перед ними — виховати гармонійно розвинуту особистість, адже, як писав В. Белінський, — «Немає настільки поганой людини, яку б добре виховання не зробило кращою».

То ж, наостанок, хочеться усім, і викладачам і студентам, побажати щасливих, радісних, успішних, незабутніх років у стінах уже рідного нам коледжу, а першокурсникам — зустріти добрих і надійних друзів та досягти омріяної мети.

Інна Михайлівна СТЕПАНЧУК,
викладач української мови та літератури





Продовження. Початок на стор. 2

На сьогодні бібліотечний фонд Фінансово-правового коледжу налічує близько 9 000 екземплярів навчальної, навчально-методичної та художньої літератури. Так, 2009—2010 навчальний рік ознаменувався відкриттям трьох нових, сучасно обладнаних аудиторій та кафедрою економічних дисциплін.

Студенти беруть активну участь в науковому та культурному житті Коледжу. Наукове товариство студентів ФПК плідно співпрацює з НТС економічного та юридичного факультетів КНУ імені Тараса Шевченка. Організовано випуск студентської газети «СтудентІнформ», де всі можуть спробувати себе на журналістській ниві. У 2010 році було започатковано Алею випускників.

Ми пишаємось нашими випускниками, які займають гідні посади в державних та комерційних установах. Вони працюють в органах державної влади, Міністерствах, державних та комерційних банках. Багато з них закінчили або навчаються в аспірантурі Університету, та вже самі сьогодні займаються викладацькою діяльністю.

Тож хочеться ще раз подякувати всім, хто причетний до цієї почесної, по-справжньому великої справи, яка називається освітня діяльність; хочеться згадати усіх, хто є учасником навчального процесу, всіх, кого доля так чи інакше зв'язала з Фінансово-правовим коледжем Київського національного університету імені Тараса Шевченка: насамперед, головних учасників — студентів — заради яких і була втілена ідея створення нашого Коледжу; шановних викладачів, які з року в рік віддають всі свої сили, весь свій професійний досвід, свої навички та вміння молодому поколінню; весь адміністративний, бухгалтерський та господарсько-технічний персонал нашого навчального закладу, без якого не можливо було б створити той неповторний, затишний, привітний мікроклімат та належні умови для здійснення навчального процесу!

Тож побажаємо всім нам, тим, хто сьогодні з нами та прийдешнім, хто тільки обирає наш Коледж, завжди бути успішними, бо наша спільна справа того варта! ■

КАФЕДРА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Фінансово-правового коледжу Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Кафедра економічних дисциплін ліцензована МОН України для здійснення підготовки бакалаврів за напрямом підготовки «Економіка і підприємництво», спеціальність «Фінанси і кредит». Навчання проходить згідно з нормативними документами, зміст навчання відповідає вітчизняним освітнім стандартам. Основне завдання кафедри — підготувати фінансистів-аналитиків, надати їм сучасні знання та практичні вміння, потрібні для роботи та визначні на ринку праці.

На кафедрі працюють висококваліфіковані фахівці, а саме: к. е. н. Іскренко Л. П. (завідуюча кафедрою), к. е. н., доцент Вітренко А. О., к. е. н. Ковальська К. В., к. е. н., доцент Рак Р. В., к. ф.-м. н., доцент Кравець Т. В., к. е. н., доцент Чорноус Г. О., к. е. н. Рожко О. Д., к. е. н., доцент Чеберяко О. В., к. е. н., доцент Демиденко Л. М., к. е. н. Катигрובה О. В., к. е. н., доцент Сизоненко В. О., к. е. н., доцент Приказюк Н. В., Бурла М. Г. (методист кафедри), Цалько Ю. М., Кислий Ю. А. Кожен викладач активно поєднує навчальну роботу з науковою, а також забезпечують активну наукову роботу студентів.



Кафедра економічних дисциплін проводить відбір талановитих студентів та представляє їх наукові роботи на конкурсі Малої академії наук.

Підтримка процесу навчання на високому рівні, відбувається за рахунок активного впровадження новітніх навчальних технологій, поєднання теоретичної бази з практичним досвідом викладачів. Одним з головних пріоритетів роботи є поєднання навчального процесу із науковою роботою.

На засіданні кафедри економічних дисциплін (протокол № 23 від 15.07.2011 р.) затверджено навчальний план на 2011—2012 рр. Розроблено та опубліковано навчально-методичні комплекси з наступних навчальних дисциплін: державні фінанси; казначейська справа; теорія фінансів; міжнародні фінанси; міжнародна економіка (протокол № 25 від 29.08.2011 р.). Оновлені навчальні програми з економічних дисциплін, а також методичні рекомендації по виконанню курсових робіт та дипломному проектуванню.

Л. П. ІСКРЕНКО, к. е. н.,
завідуюча кафедрою економічних дисциплін

Особливість 2011—2012 навчального року в тому, що він закінчиться на місяць раніше ніж завжди у зв'язку з проведенням в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу. Тому, екзаменаційна сесія після I семестру відбудеться з **11 по 31 січня 2012 року**, а після II — з **25 травня по 5 червня 2012 року**.

II семестр розпочнеться з **1 лютого 2012 року**, а канікули переносяться на період з **29 грудня 2011 року по 10 січня 2012 року**.

Особливість навчального року для випускників Коледжу полягає в тому, що державна атестація за освітньо-кваліфікаційним рівнем *молодшого спеціаліста та бакалавра* відбудеться **до 25 травня 2012 року**, а видача документів про вищу освіту здійснюватиметься **до 5 червня 2012 року**.

Хочу нагадати, що з **24 жовтня до 4 листопада** у нашого студентства напружений час, пов'язаний з атестацією по першому змістовному модулю. Це модульні контрольні роботи, звіти по самостійній роботі студентів у вигляді допові-

НА ЗАМІТКУ СТУДЕНТУ

Шановні студенти! Прийшла осінь,
а з нею турботи нового навчального року.
Бажаю найкращих успіхів і натхнення
у навчанні, здоров'я і щастя!

дей, рефератів, курсових робіт.

Якщо з будь-яких причин, у Вас трапиться неатестація по одному або кількох предметах, то у Вас є час відпрацювати за графіком надання додаткових освітніх послуг **до 18 листопада**. Нагадую, що в разі неявки або недостатньої підготовки студента, викладач має право написати подання на недопуск студента до складання іспиту або заліку у зв'язку з невиконанням навчального плану. Але, я сподіваюсь, що такі ви-

падки будуть траплятися рідко, тому що бачу зацікавленість всіх трьох сторін навчального процесу: студента, викладача, адміністрації коледжу, в тому щоб сесія «усміхнулася» нам.

У листопаді і грудні планується проведення дострокових заліків з деяких предметів, з яких навчальний план буде виконаний повністю. Так для студентів I курсу з предмету «Історія українського права» (викладач — к. ю. н. Вовк О. Й.), для IV курсу з предметів

«Прокуратура в Україні» (викладач — к. ю. н. Андрусів В. Г.) та «Бухгалтерський облік та аудит» (викладач — доц. Шарманська В. М.).

Практична направленість навчання полягає в тому, що для студентів коледжу планується проведення навчальних екскурсій. Тож першокурсники вже здійснили екскурсію по історичних пам'ятках Києва, а саме «Золоті ворота», планується проведення екскурсії в Музей історії Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Музей західного містечтва. А також студентами II та III курсів планується проходження практики в державних органах виконавчої служби та прокуратури або суду протягом 3-х і 4-х тижнів в літній період з 3 липня 2012 року.

Кожний студент повинен пам'ятати, що результати сесії і навчального року закладаються саме у жовтні.

Від доброго початку залежить кінцевий результат. Успіхів і натхнення Вам, юні друзі!

І. С. КУЛЬМІНСЬКА,
завідуюча денним
відділенням

Наукове товариство студентів (НТС) є одним із форм студентського самоврядування. НТС — це єдине наукове товариство, яке дає можливість кожному, хто навчається у Коледжі розширити свій світогляд і отримати нові знання.

Наукова робота проводиться згідно планових наукових досліджень. Її здобутками є наукові статті в журналах, тези і доповіді на конференціях, симпозиумах; автореферати, наукові проекти, тематичні плани, роботи на конкурс; участь у підготовці студентських олімпіад та круглих столів.

Наукова та науково-дослідницька діяльність Коледжу є одним із головних засобів досягнення державних стандартів якості підготовки фахівців з вищою освітою і може здійснюватися науково-педагогічними працівниками за договорами, контрактами, державними замовленнями, програмами. Науково-дослідна робота передбачає:

▲ ефективне використання потенціалу циклових комісій для проведення досліджень з проблем суспільно-політичних, педагогічних, юридичних, управлінських, технічних і економічних наук;

▲ підвищення якості підготовки спеціалістів шляхом активного використання результатів наукових досліджень у навчальному процесі, широкого залучення студентів до їх виконання.

Наукові дослідження здійснюються за планами, затвердженими педагогічною радою, науковими колективами, окремими вченими за угодами, контрактами, а також, фінансування за рахунок коштів коледжу, кредитів та інших джерел, визначених чинним законодавством.

Існує тісна співпраця Фінансово-правового коледжу з Київським національним університетом імені Тараса Шевченка та з Фінансово-правовим ліцеєм, це дає змогу більш плідно працювати у сфері не тільки освітньої діяльності, а також у сфері науково-дослідної роботи.

Студенти Коледжу приймають активну участь у щорічних науково-практичних конференціях Фінансово-правового коледжу, юридичного та економічного факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Не винятком є і 2011 рік. З 6 по 7 жовтня на кафедрі фінансів Економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка проводилась **VIII Міжнародна**

науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи України».

Загальна тематика конференції:

1. Фінансова політика та функціонування фінансової системи України.
2. Фіскально-бюджетний механізм в забезпеченні соціально-економічного розвитку України.
3. Корпоративні фінанси та конкурентоспроможність національної економіки.
4. Світові тенденції та розвиток національного фінансово-кредитного ринку в умовах глобалізації.

Студенти економічного факультету Фінансово-правового коледжу виявили зацікавленість до участі в конференції, що свідчить про активну науково-кваліфікаційну позицію майбутніх фінансистів.

Зокрема, тези доповідей підготовлені такими студентами: **КОТВИЦЬКА Тетяна Олександрівна**, III курс (на базі 9 класу), «Державний внутрішній фінансовий контроль в Україні». Науковий керівник — к. е. н. Катигрובה О. В.

КОТВИЦЬКИЙ Сергій Олександрович, III курс (на базі 9 класу), «Фінансові аспекти організації малого бізнесу в Україні». Науковий керівник — к. е. н. Катигрובה О. В.

КІРОВ Богдан Сергійович, III курс (на базі 9 класу), «Сучасні тенденції розвитку фондового ринку України в системі фінансового ринку». Науковий керівник — к. е. н. Іскренко Л. П.

РИБАК Микола Сергійович, III курс (на базі 11 класу), «Таргетування інфляції, як сучасний інструмент монетарної політики України». Науковий керівник — к. е. н. Іскренко Л. П.

МАКЕЄНКО Надія Юріївна, IV курс (на базі 11 класів), «Сучасний погляд на проблеми відтоку іноземних інвестицій економіки України». Науковий керівник — к. е. н. Іскренко Л. П.

ЛИТВАК Вікторія Євгенівна, IV курс (на базі 11 класів), «Проблеми та перспективи фондового ринку України в системі фінансового ринку». Науковий керівник — к. е. н. Іскренко Л. П.

Отже, бажаємо молодим науковцям успіхів та бажання до нових перемог!

М. Г. БУРЛА,

методист кафедри економічних дисциплін

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ

VIII Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи України»

ПОРЯДОК РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

6 жовтня

- 10.00 реєстрація учасників конференції
- 11.00 пленарне засідання
- 14.00 робота в секціях

7 жовтня

- 10.00 продовження роботи в секціях
- 14.00 закриття конференції

Очолювач конференції:

ГУБЕРСЬКИЙ Л. В., д. ф. н., професор, академік НАН України, ректор КНУ імені Тараса Шевченка

Заступники голови оргкомітету:

ГРИГОРУК В. І., д. ф.-м. н., професор, проректор з наукової роботи КНУ імені Тараса Шевченка
ЛЮТИЙ І. О., д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансів, проректор з науково-педагогічної роботи КНУ імені Тараса Шевченка

БАЗИЛЕВИЧ В. Д., д. е. н., професор, чл.-кор. НАН України, декан економічного факультету КНУ імені Тараса Шевченка

Члени оргкомітету:

ГЕСЦЬ В. М., д. е. н., професор, академік НАН України, директор Державної установи «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

МІЩЕНКО В. І., д. е. н., професор, директор Центру наукових досліджень НБУ

ЮРИЙ С. І., д. е. н., професор, ректор Тернопільського національного економічного університету

ОМЕЛЯНОВИЧ Л. О., д. е. н., професор, перший проректор Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського

ТАРАНГУЛ Л. Л., д. е. н., професор, проректор з наукової роботи Національного університету ДПС України (м. Ірпінь)

КРУПКА М. І., д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансів, грошового обігу і кредиту Львівського національного університету імені Івана Франка

НАУМЕНКОВА С. В., д. е. н., професор, завідувач кафедри банківської справи КНУ імені Тараса Шевченка

НІКІФОРОВ П. О., д. е. н., професор, декан економічного факультету Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича

ПІКУС Р. В., к. е. н., доцент, завідувач кафедри страхування та ризик-менеджменту КНУ імені Тараса Шевченка

ФЕДОСОВ В. М., д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансів Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Секретар оргкомітету:

ЯФІНОВИЧ О. Б., к. е. н., асистент кафедри фінансів КНУ імені Тараса Шевченка

ДЕНЬ УНІВЕРСИТЕТУ



**Кожного року,
на початку осені,
наш Славетний
університет
відзначає свій день
народження.
Це свято великої сім'ї,
яка включає в себе
всіх працівників
університету,
професорсько-
викладацький склад,
студентів і всіх тих,
хто навчався
і навчається
в цих стінах.
Це історія великого
університету, який
був, є і буде одним
із найкращих,
найпотужніших
флагманів освіти
науки.
Отже, вітаємо всіх
з цим святом
і творимо історію
нашого рідного
університету разом!!!**

Сергій КОТВИЦЬКИЙ,
III курс, ек. ф-т

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка — один із найстародавніших і найбільших вищих навчальних закладів в Україні. Його історія починається з часів царювання Миколи I, який своїм указом 8 листопада 1833 року наказав створити «Імператорський університет Св. Володимира». Він став другим вищим навчальним закладом України після Харківського Імператорського університету. 15 липня 1834 року університет прийняв у свої стіни 62 студента, які вчилися на одному представленому тоді факультеті філософському з двома напрямками — історико-філологічним та фізико-математичним. За наступні 6 років в університеті з'явилися ще два факультети: у 1835 р. відкрито юридичний, а у 1841 р. — медичний факультет. У такому складі університет працював до 1917 р.

Першим ректором університету став професор Московського університету М. О. Максимович, справжній учений-енциклопедист. Він був фольклористом, мовознавцем, істориком, археологом та природознавцем.

Відразу після заснування університет містився у приватних приміщеннях на Печерську. У 1835 році був затверджений проект професора архітектури Петербурзької Академії мистецтв В. І. Беретті в стилі російського класицизму. І через 2 роки відбулося урочисте закладання фундаменту, в який будівельники поклали платинову медаль з зображенням Миколи I з одного боку, а на другому — Хреста із написом «Во свете Твоем узрим свет!». Будівля являє собою величезний замкнений корпус з внутрішнім двором, довжина фасаду сягає 145 м. Стіни корпусу пофарбовано у червоний колір, чавунні бази та капітелі колон — у чорний. Це відповідає кольорам стрічок ордену Святого Володимира, чия ім'я носив університет, тому девіз ордену «Користь, честь і слава» був і девізом університету.

В 1918 р., восени, університет захлиснув рух студентів-більшовиків і тоді ж університет був закритий та перетворений на Інститут народної освіти.

Початком нового періоду життя університету стало 29 березня 1919 р. За вказівкою керівництва УРСР було створено інститут комісарів вузів, з 23 квітня 1919 р. став офіційно називатися Київським університетом.

Причиною відродження університету стала нестача університетської освіти. 19 вересня 1932 року постановою Центрального виконавчого комітету СРСР ішлося про розгортання університетів в тих республіках де їх немає. Щоб виконати цю постанову в Український РСР в 1933 році було ухвалено рішення про створення державних університетів у Києві, Одесі, Харкові та Дніпропетровську.

Навесні 1939 р., коли вся країна широко відзначала 125-річчя від дня народ-

ження Т. Г. Шевченка, Президія Верховної ради СРСР з метою увіковічення пам'яті великого сина українського народу приєднала його ім'я Київському університету.

Але недовго університет проіснував без змін. У роки Великої Вітчизняної війни була проведена евакуація університету. Все саме коштовне устаткування, фонди були перевезенні в Уфу та Кзил-Орду, а університет переїхав до Харкова. Відбулося з'єднання двох університетів: Київського та Харківського. Це об'єднання університетів назвали «Об'єднаний Український Державний університет».

У післявоєнний період, незважаючи на труднощі, колектив Київського університету розвивав і вдосконалював наукову і навчальну діяльність. За статистикою тільки за 25 років (1959—1984) університет підготував понад 70 тис. фахівців для різних галузей народного господарства, науки, освіти і культури і це був результат плідної роботи всіх без винятку.

Випускниками Київського університету стали такі визначні постаті як: композитори М. В. Лисенко, Л. М. Ревуцький, М. А. Завадський; письменники та поети М. П. Старицький, М. Т. Рильський, І. Ю. Коваленко, В. І. Самійленко, М. О. Булгаков, Тодось Осьмачка; історик О. Л. Нарчицький, академік АН СРСР.

Указом Президента від 21 квітня 1994 року Київський університет став національним університетом зі статусом самоврядного державного вищого навчального закладу. Надзвичайно важливим для подальшого розвитку університету став Указ Президента України від 25 листопада 1999 року «Про Київський національний університет імені Тараса Шевченка», яким значно розширена автономія та права нашого університету.

З 2008 року Київський національний Університет очолює Губерський Леонід Васильович, доктор філософських наук, професор, академік НАН України та АН ВШ України, заслужений працівник народної освіти України, відмінник освіти України, Герой України.

На сьогоднішній день Київський національний університет імені Тараса Шевченка об'єднує 14 факультетів (біологічний, географічний, геологічний, економічний, історичний, кібернетики, механіко-математичний, радіофізичний, соціології та психології, фізичний, філософський, хімічний, юридичний, підготовчий), 5 навчальних інститутів (військовий, журналістики, міжнародних відносин, післядипломної освіти, філології). Навчаються в університеті за 73 спеціальностями та 157 спеціалізаціями понад 20 тисяч студентів, 1600 аспірантів. Професорсько-викладацький склад нараховує близько 2 тисяч чоловік.

На мою думку, кожен студент повинен бути вдячним долі, що звела нас усіх у велику та дружню родину, тому що Київський національний університет імені Тараса Шевченка став для нас як другий рідний дім, де нас завжди чекають! ■

ДО ДНЯ ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ



Микола РИБАК,
III курс, ек. ф-т

Економічна освіта започаткована в Університеті з 1842 р. і має вікові традиції, які постійно розвиваються новими поколіннями національної економічної еліти.

Перш ніж розпочинати розмову про День економічного факультету необхідно згадати історію його заснування. Свою історію факультет веде з кафедри політичної економії та статистики, заснованої у 1842 році в Імператорському університеті Святого Володимира.

На сьогодні економічний факультет — це поєднання фундаментальної класичної освіти та інноваційних освітніх технологій, тісний зв'язок з практичною діяльністю найрізноманітніших економічних організацій.

Факультет разом з університетом пройшов нелегкий шлях становлення та розвитку, успішно переборов історичні, економічні та політичні труднощі, які постійно вставали на заваді.

Свою історію факультет веде з кафедри політичної економії та статистики, заснованої у 1842 р. в Імператорському університеті Святого Володимира, хоча й офіційно був організований лише у 1944 році. До 1850 року ця кафедра була у складі історико-філологічного факультету, а відповідно до нового університетського Статуту від 1863 року її було підпорядковано юридичному факультетові.

Університет має свою власну символіку. Символіка відображає саму атмосферу факультету, його історію та сьогодення, об'єднує студентів, викладачів та весь колектив факультету.

За основу композиції гербу Економічного факультету обрано герб Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. У центрі знаходяться основні символи академічної освіти — як ознака історичної давності та високої науково-виховної кваліфікації.

Першим завідувачем кафедри політичної економії та статистики був професор Іван Васильович Вернадський — батько всесвітньвідомого вченого Володимира Івановича Вернадського, економіст та публіцист. Вирізнявся ліберальними поглядами та був противником самодержавства. Був головним редактором журналу «Економіст», що об'єднував найкращих економістів того часу.

Наступником Вернадського був Микола Христіянович Бунге, визначний український учений-економіст, громадський діяч, заслужений ординарний професор Університету Св. Володимира. Народився в Киє-

ві у дворянській родині. 1841—1845 рр. навчався на юридичному факультеті Університету Святого Володимира, де й сформувалися його наукові інтереси. Указом міністра народної освіти від 6 травня 1859 року Бунге був призначений ректором Університету. Був міністром фінансів Росії (1881—1886) та головою Кабінету міністрів Росії (1887—1895). Автор численних наукових праць із політичної економії, статистики та бюджету.

На економічному факультеті Київського національного університету ім. Тараса Шевченка підготовлено понад 11 тисяч економістів вищої кваліфікації, біля 600 кандидатів економічних наук і понад 80 докторів наук.

Випускниками факультету є перший Президент незалежної України Л. М. Кравчук, радники Президента України, голови Національного банку України, депутати Верховної Ради України, міністри, керівники підприємств, установ та організацій, викладачі вищих навчальних закладів тощо.

Викладачі, аспіранти і студенти факультету мають можливість проходити стажування та навчання за кордоном. Вчені факультету беруть участь у міжнародних проєктах програми ТЕМПУС Європейського Союзу, Європейської асоціації маркетингу ESOMAR, Консорціуму з удосконалення менеджмент-освіти CEUME, Національної ради з економічної освіти США.

Но життя багатогранне. Кожного року ми маємо певні свята і деякі з них ми чекаємо з нетерпіння. Одним із улюблених свят кожного студента економічного факультету є День економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 16 жовтня — це день незабутніх вражень, він чарівний і кожного року дарує нам щось чарівне.

День факультету — це завжди важлива подія як у житті самого університету так і безпосередньо його факультету. Це свято і для студентів, і для викладачів.

У 2011 році планується його святкування ще з більшим натхненням. Студенти приймають активну участь у підготовці свята. На День факультету буде підготовлено багато нових виступів. Кожного року студенти намагаються вигадати щось нове, щоб саме цей День факультету у цьому році запам'ятався назавжди. Святкування Дня економічного факультету кожного року має свої особливості, характеризується оригінальними виступами та справляє незабутнє враження.

Науково-педагогічний колектив, студенти, адміністрація Коледжу, редколегія нашої газети вітає економічний факультет з цим чудовим святом та бажає подальшої плідної наукової діяльності. ■

Економічний факультет — один з провідних факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Економічний факультет займає перше місце в Україні у рейтингах з напрямку економічної та бізнес-освіти.

16 жовтня — День економічного факультету КНУ ім. Т. Шевченка



ДЕНЬ ЮРИСТА УКРАЇНИ



Каріна ВАСИЛЕВСЬКА, III курс, ек. ф-т

8 жовтня 2011 року юридична община України в чотирнадцятий раз за роки незалежності святкує власне професійне свято — День юриста. Це свято посіло своє законне місце в календарі України відповідно до Указу Президента № 1022/97 від 16 вересня 1997 року.

Згідно з історією, юриспруденція з'явилась ще за часів античності. Вже в пантеоні богів присутньою була богиня правосуддя Теміс (Феміда), богиня правди та справедливості Діке, богиня помсти Немезіс (Немезіда).

В Древній Греції роль «юристів» виконували софісти, вони охоплювали досить незначну частину кропіткої роботи сучасних спеціалістів. На той час не існувало інституту представництва, тому люди повинні були самотійно відстоювати свої права та інтереси. Таким чином робота софістів полягала в наданні так званої «юридичної консультації» — що і як потрібно робити, казати в суді, яким способом можливо довести свою правоту та збудувати власний ланцюг із доказів.

Перших професійних юристів (фахівців, що забезпечують функціонування правової системи) дав Древній Рим та його Колегія понтифіків — вищий жрецький інститут царського і республіканського періоду. У Колегії понтифіків зосереджувалася знання і зберігання сакрального права, вироблялися правила його тлумачення і велися записи юридичних прецедентів. Крім того, там давалися компетентні юридичні поради, як по відправленню релігійних культів, так і по «земним» справах різного роду.

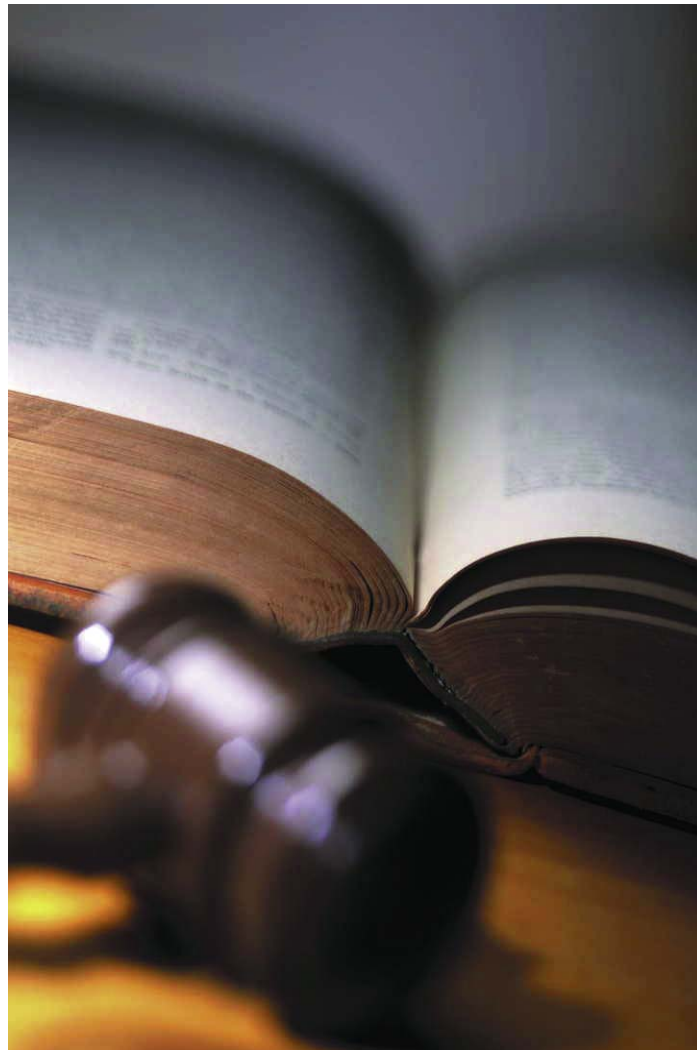
В III ст. до н. е. юриспруденція ступила на новий етап, а саме: до права були допущені прості люди (плебеї), а головні понтифіки почали давати консультації всім бажаючим. Згодом діяльність юристів набрала колосального значення і вирішального впливу на право взагалі. До них звертались за допомогою при укладанні угод, вирішення тих чи інших правових сумнівів, складання позовів та отриманням консультацій щодо правил проведення судової справи.

Наступний етап у розвитку юриспруденції стався внаслідок того, що імператори стали зводити найбільш досвідчених юристів в особливий ранг. Їхня думка стає обов'язковим для судді у розгляді конкретних ним справ. Міркування таких юристів стало робити величезний вплив на практику правозастосування при розгляді схожих проблем.

Саме в цей час починається оформлення юриспруденції як науки. Було написано значну кількість коментарів на випадки з практики, коротких систематичних підручників, монографічних досліджень. Першим у світі підручником правознавства прийнято вважати «Інституції» Гая.

Професія юриста — одна із найдавніших у людському су-

Пітер БРЕЙГЕЛЬ. Сільські юристи.



пільстві. Спочатку роль знавців права виконували старші досвідчені і найбільш авторитетні, здібні члени громади та з часом виникла потреба мати окрему групу людей, яка б займалася правотворчою діяльністю і охороною громадського порядку. Велика увага приділялась тлумаченню правових норм, вирішенню різноманітних конфліктів та суспільних проблем.

Слово «юрист» має грецьке походження, та в українській літературі існує як «правник», а в розмовній мові — «правовик», «законник». Так чи інакше, ці слова характеризують фахівця в галузі права, що вміє стисло, коротко, чітко мислити та проходить професійну підготовку у вищих школах.

Треба зауважити, що юристи — народ універсально-унікальний.

Універсальний, бо вони майже досконально розбираються, зокрема, у бухгалтерському обліку і оподаткування, коли сперечаються в суді з представниками податкового органу, захищаючи інтереси рідного підприємства або клієнта.

А унікальність юристів полягає в тому, що вони, на думку французького письменника Жана Жироду, так вільно можуть інтерпретувати право, як того не можуть робити навіть художники з природою. Такий відбиток на людей цієї цікавої професії накладає сама професія.

Вітаємо всіх початківців та професіоналів, чий життєвий шлях проходить під девізом: «Знати право, служити праву, захищати право». ■

Оля ОКЕАН,
III курс, ек. ф-т

Людина, яка ніколи не була присутня при допиті на не відчувала на собі психічний тиск, який властивий кожному випадку з допитом винних/підозрюваних/свідків, знаходиться в групі ризику, так як немає досвіду, що призводить до неправильно реагування на можливий психічний і фізичний тиск.

Ясна річ, що вас то за що допитувати, адже завжди допитують інших, тих, хто винен, а ви кристально чесний і законослухняний громадянин. З досвіду, саме такі люди легко наговорюють на себе, підписують свідчення не читаючи, роблять багато помилок, що призводять до в'язниці. Все ж, сподіваюся, в реальності ці знання вам не знадобляться, але: «Попереджений — значить озброєний». Що ж може статися на допиті? Наведу типові приклади маніпуляцій і психологічного тиску.

Особисте звернення до емоцій

Що є типовим: повторення висловлювань з усе зростаючою напругою, підвищення голосу, крик. Вживання ненормативної або просто грубої лексики.

Дії: ігнорування. Крик — це звукові коливання, їхня справа колихати повітря, ваше — бути спокійним. Звичайно, важко бути спокійним, коли на тебе кричать, чи ще гірше — звинувачують у тому, що ти не робив. Але пам'ятай: невинна людина **ПОВИННА** завжди залишатися спокійною. Це є результатом психологічного досвіду.

Приведення «свідчень очевидців»

Що є типовим: використання виразів «все вже дали свідчення», «все вже тебе здали», «у тебе немає виходу, свідки показують на тебе» і т. п.

Дії: попросіть почитати свідчення свідків, які, нібито, викривають і «здають». Завжди потрібна конкретика, хто і що говорить. Інакше, повіривши, можна виявитися першим свідком, який наговорює на себе та інших.

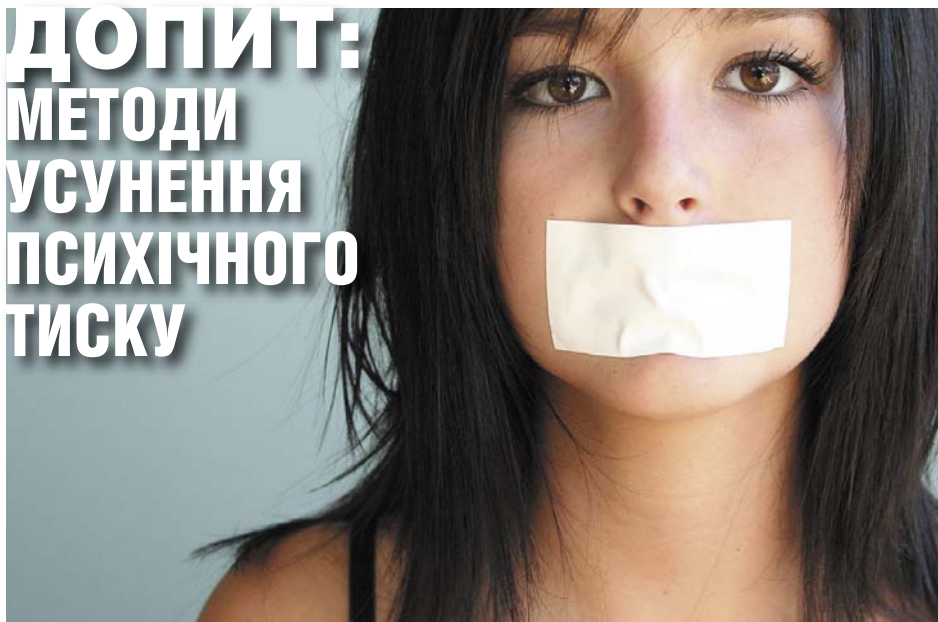
Взагалі, «здати» ти завжди встигнеш, однак відкинь цей варіант «на останню полічку».

Використання повторення

Що є типовим: повторення одних і тих же тверджень, звинувачень призводить до того, що до них звикають і починають приймати не розумом, а емоційно, просто вірити. Людині завжди здається більш переконливим те, що він запам'ятав, навіть якщо запам'ятовування відбулося в ході чисто механічного повторення в процесі емоційного переживання екстремальній ситуації. Повторення — головний засіб навіювання, пропаганди і переконання, особливо ефективно, коли знижено критичне мислення.

Дії: радійте, вже зрозуміло, що від вас хочуть. Вони себе переконали у вашій вин-

ДОПИТ: МЕТОДИ УСУНЕННЯ ПСИХІЧНОГО ТИСКУ



ності, ну і добре. Нехай повторюють закликання, але якщо є тверде розуміння, що у вас інше бачення ситуації, то: а) якщо не лінь, постійно говорите зворотнє; б) один раз розкажіть свою версію і надсилайте до неї; в) мовчіть.

Надання частини інформації

Що є типовим: повідомлення тільки тих відомостей, які вигідні слідству. Людина, не володіє всією повнотою інформації, може вже почати довіряти лише на підставі частини її, особливо якщо все подається логічно.

Дії: вимагайте повну інформацію, а якщо її немає, то і розмовляти нема про що.

Звинувачення в участі злочину

Що є типовим: «ти був поруч — отже, разом», «ти знав, що відбувається, значить, брав участь». Ці зв'язки здаються переконливими, особливо, коли людині не дають подумати і тверезо оцінити отриману інформацію.

Дії: задайте питання: «А може це ще щось означати?». Наприклад, «був поруч, прос-то свідок, а не співучасник».

Постановка питань «або-або»

Що є типовим: отже, вирішуйте — або ви даєте потрібну слідству показання, або сильно погіршує своє і так непросте становище.

Дії: вибирайте не з цієї дилеми, а щось третє, що влаштовує вас. Наприклад: я розповідаю про свою невинність, і до мене немає жодних претензій.

Використання образ

Що є типовим: образливим можуть бути зауваження про розумові здібності. Наприклад: «дурень», «ідіот». Образи викликають негативні емоції, бажання відповісти тим же, що не завжди правильно, доречно або можливо. У стані переживання образи втрачається контроль над ситуа-

цією, знижується можливість спокійного обдумування правильної відповіді на поставлені питання.

Дії: допит не місце для прояву емоцій. Потрібно думати, а не вступати в перепалку з ображаючим.

Коли все всім відомо

Що є типовим: допит починається зі слів: перш ніж, до того як, після, протягом, з тих пір як і т. п. Наприклад: «Перш, ніж ви розповісте, як все було насправді, хочу вас попередити, що нам все відомо». У цій пропозиції передбачається, що ви розповісте, як все було насправді. Просто раніше, ніж це зробите, почуєте попередження.

Дії: можна запропонувати написати все самому слідчому, раз йому все відомо.

Вбудовані питання

Що є типовим: їх, як правило, вбудовують в більшу структуру пропозиції, що дозволяє задати питання в більш м'якій формі. Наприклад: «Мені цікаво, коли ви будете вже давати свідчення»? Передбачається, що питання цікавий, свідчення давати будете, питання одне — коли?

Дії: корисно поцікавитися в цьому випадку: «З чого ви взяли, що мені взагалі є в чому зізнаватися?»

«Читання думок»

Що є типовим: фраза будується так, як ніби одна людина напевно знає, що думає інший. Наприклад: «Я знаю, що ви думаєте уникнути відповідальності, тому не хочете давати свідчення».

Дії: порадійте за людину, яка і так все знає, нехай сам свідчення дає, ви їх підписувати не будете.

Звичайно, це далеко не всі способи психологічного впливу, яких нараховують близько 85. Ефективно протидіяти буває важко, тому правило одне: не знаєте що говорити — мовчіть. Думаєте, що знаєте, що говорити — мовчіть. Не сказати зайвого краще, ніж потім виправляти те, «що не вирубаєш сокирою». ■

Отже, Софії Київській виповнюється 1000 років. З 21 по 24 вересня відбулося урочисте відзначення 1000-літнього ювілею визначної пам'ятки культури та архітектури столиці Софії Київської.

В урочистостях з нагоди святкування 1000-річчя Софійського собору взяли участь Президент України Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров та Голова Верховної Ради Володимир Литвин, міністри, народні депутати, представники київської влади та духовенства.

З нагоди свята у своєму виступі Президент України Віктор Федорович Янукович зазначив: «Софійський собор у Києві є символом свободи і єдності України. І всі повинні пам'ятати, що саме ось тут у 1991 році Всеукраїнське народне віче підтримало акт про державну незалежність України».

Повернемося до далекої історії...

Софійський собор був закладений в 1037 році князем Ярославом Мудрим. За переказами храм був зведений саме на тому місці, де князь здобув перемогу над язичниками печенігами. Більш десяти років будували й прикрашали будівлю візантійські та місцеві майстри. Тільки в 1049 році Київський митрополит Феопемпт освятив величну споруду. Софія Київська стала головним храмом країни — тут Ярослав заснував першу на Русі бібліотеку, тут вівся літопис, перепис й переклад книг, проводилися церемонії сходження князів на київський престол, прийом послів, саме тут знаходилися усипальні великих князів. У ті часи Київська Русь була однією з найбільших цивілізованих держав у Європі — мала широкі торговельні і дипломатичні зв'язки з державами Заходу й Сходу, а багато королів Європи вважали за честь поріднитися з великим князем київським

В XI—XIII століттях собор неодноразово був розорений — половцями, печенігами, а особливо нищівному руйнуванню він піддався при захопленні Києва в 1240 році татаро-монголами на чолі з ханом Батием. Софія Київська була зруйнована, але все-таки не знищена — війська Батия «пощадили її чудову красу».

Погроза руйнування нависла над прадавнім храмовим комплексом в XX сторіччі. На початку 1930-х років радянська влада прийняла рішення про знищення Софії, лише втручання Франції, яка пам'ятала про те, що королева Ганна (дружина Генріха I) була дочкою засновника храму Ярослава

Софія Київська — символ свободи і єдності України

24 вересня 2011 року Україна відсвяткувала 1000-річчя Софії Київської

Для довідки: Знаменита Софія Київська — головний храм Київської Русі, закладений князем Ярославом Мудрим у 1037 році, що пережив сторіччя та зберігся до наших часів. Сьогодні комплекс внесений у список всесвітньої спадщини, яка охороняється Юнеско.

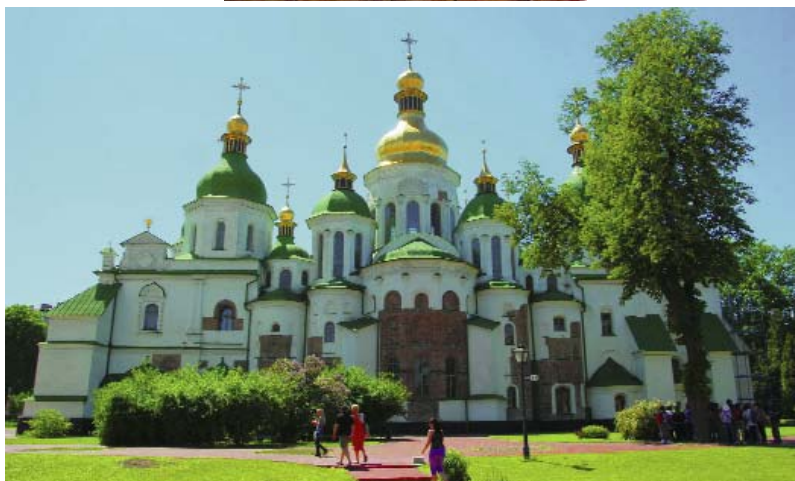


тих православних святих.

Софія неодноразово горіла, перебудовувалася, в XIII столітті постраждала від навали орд хана Батия, в XV—XVI століттях стояла взагалі без даху — усе це згубно позначилося на фресках собору. До наших днів з 5000 м² фресок створених в XI столітті вціліло ледве більш двох тисяч. Наприкінці XVII століття стародавні фрески були забілені вапном і були знову випадково виявлені в 1843 році коли відвалився шматок штукатурки з олійним живописом, і відкрився стінопис XI століття. Однак розчищення стін велось не професійно, робітники подекуди вилучили й фресковий розпис.

Мозаїки спочатку займали величезну площу, однак збереглася лише їх третя частина. Мозаїчна палітра нараховує 177 відтінків. Синій колір складається з 21 відтінків, зелений з 34, жовтий з 23, червоний з 19, золотий з 25, срібний з 9, що свідчить про високий професійний рівень майстрів. Шматочки смальти, що викладаються по сирий штукатурці, ставилися під різним нахилом таким чином, що промені світла, падаючи на них, відбивалися під різними кутами й створювали поверхню, що іскриться, це надає мозаїкам собору особливу виразність.

Мозаїки головного вівтаря, передальтарних колон і головного купола — шедевр мистецтва. Центром цієї прекрасної композиції уже багато сторіч є мозаїчна ікона Богоматері, відома під назвою «Нерушима стіна». Багато століть у народі існує повір'я, що поки не буде зруйнована «Нерушима стіна», стояти і Києву. ■



КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА КРІЗЬ ВІКИ

Вікторія КОМАРНИЦЬКА, I курс, юр. ф-т

За легендами, Печерський монастир заснували в придніпровських печерах в 1051 р. ченці Антоній та Феодосій поблизу літньої княжої резиденції Берестово. В той час це був навіть не Київ: Берестово лежало неподалік княжої столиці. Печерній обителі пощастило: вона швидко набула популярності та статків, розбудовувалася, отримала в XII ст. статус Лаври (так називають головний великий монастир). Помолитися сюди приходили князі та знать. Це був центр літописання, саме тут творили легендарні Нестор-літописець (автор «Повісті временних літ»), Сильвестр, Никон. А історія Києва була б значно менш дослідженою, якби не Києво-Печерський патерик (XIII ст.).

Зі зростанням важливості зростала й загроза нападу на монастир. В кінці XII ст. навколо обителі піднімаються оборонні стіни. На жаль, орду Батия вони не зупинили. Як і весь Київ, в 1240 р. Лавра була зруйнована. Мури та башти монастиря, які збереглися до сьогодні, походять з 1698—1701 рр.

З роками авторитет місця лише зростав. У XVIII ст. Лавра була своєрідною міні-державою: їй підпорядковувався цілий ряд більш дрібних монастирів. Києво-Печерській Лаврі в ті часи належало 3 міста, 7 містечок, 200 сіл та хуторів, понад 70 000 кріпаків, 2 папірні, 2 кінних заводи, а також 11 цегельень та 6 скляних заводів. Всі найприбутковіші види діяльності теж цікавили місцевих настоятелів: Лавра мала на теренах України понад 160 винокурень та майже 200 шинків!

Навіть в радянські часи войовничого атеїзму Лавра майже не постраждала. Вже в 1926 р. її було оголошено заповідником.

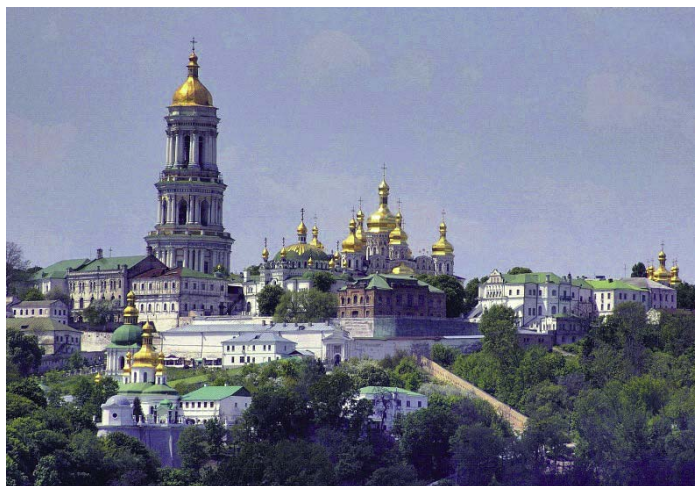
В 1990 р. XIV сесія міжнародного комітету UNESCO внесла комплекс в Список всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. В 1996 р. заповіднику в Києво-Печерській Лаврі надано статус національного. Справжніми шедеврами світової архітектури є Троїцька надбрамна церква, відновлений Успенський собор, Трапезна церква і лабіринт Ближніх та Дальніх печер обителі.

В складі заповідника знаходяться не лише будівлі лаври, а й стародавня церква Спаса на Берестові. Спас на Берестові відразу задумувався як усипальниця князів з роду Мономаховичів.

Археологам вдалося віднайти в храмі 78 поховань і напис на стіні, що тут поховані дві дочки і син Володимира Мономаха — черниці Євпраксія і Софія та Великий київський князь Юрій (Долгорукий), легендарний засновник Москви. В 1970 р. в церкві Спаса під розписами XVII ст. було віднайдено древні фрески часів княжої доби, збереженість яких є кращою за фрески Софійського собору і Кирилівської Троїцької церкви. Особливо цінною вважається фреска «Чудесна риболовля на Тиверіадському озері». В церкві Спаса на Берестові в XVII ст. служили і православні, і греко-католицькі священники, храм піднімав з руїни архімандрит Лаври Петро Могила.

Трагічні події після 1917 року послужили поштовхом до тотального винищення православного духовництва і всього, що було зв'язано з Православною Церквою. 25 січня 1918 року в стінах Лаври був закатований митрополит Київський і Галицький Володимир, а в 1920 році Лавру закрили. Під час Другої світової війни у 1941 році радянські війська підірвали Свято-Успенський собор. Під час німецької окупації Києва монастир на деякий час був відроджений, але у 1961 був знову закритий радянською владою.

Чернецьке життя і богослужіння в Києво-Печерській лаврі відновлено з 1988 року. В 2000 році було відбудовано Свято-Успенський собор. Тривають роботи його розпису. Трапезний храм Києво-Печерської лаври в ім'я святих Антонія і Феодосія де-факто є кафедральним собором Української православної церкви (Московського патріархату), оскільки в ньому проводить богослужіння предстоятель Церкви митрополит Володимир.



Архітектурний ансамбль Києво-Печерської лаври склався протягом майже 9 століть та відобразив розвиток культури і духовності, зміну стилістичних напрямків у мистецтві, процес удосконалення інженерних конструкцій. Він органічно пов'язаний з унікальним наддніпрянським ландшафтом і формує силует Києва з боку Дніпра. Сучасний лаврський ансамбль розташований на 22 га і поділяється на такі частини: Верхня лавра, Ближні печери, Дальні печери, Гостинний двір

Більшість монастирських будівель і споруд мають архітектурні форми українського бароко середини XVIII століття.

Основні пам'ятки і споруди:

Велика Лаврська дзвіниця побудована у 1731—1744 роках. Має висоту 96,52 метра і органічно вписується до ансамблю монастиря й усього Печерська. Її видно здалеку, за 25—30 км від міста. Аби піднятися на її верхівку необхідно зійти на 374 сходинки.

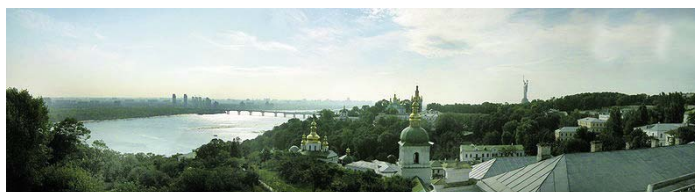
Свято-Успенський собор.

Троїцька надбрамна церква була побудована в 1106—1108 роках на кошти чернігівського князя Святослава Давидовича, який прийняв постриг у Києво-Печерському монастирі під ім'ям Микола Святоша. Троїцька церква не була зруйнована ні під час землетрусу 1230 року, ні під час навали орди хана Батия 1240 року, коли були зруйновані більшість церков Києва.

Наприкінці XVII і протягом XVIII сторіччя церкву було значно реконструйовано у стилі українського бароко і вона набула свого сучасного вигляду. Під час реконструкції з'явився «укорочений» купол, змінилося внутрішнє вбрання та з'явилися нові розписи стін. Первинний аскетичний вигляд було замінено бароковою «грайливістю».

У 1725 році для церкви було зроблено велику центральну люстру — панікадило на 16 свічок. В 1730—1740-х роках художники з Художньої Іконописної школи Монастиря розписали церкву іконами. Теми для всіх фресок були взяті з Біблії. Імена художників були визначені нещодавно завдяки дослідженням в архівах.

Церква знаходиться на другому поверсі над брамою. У плані споруда є невеликою і майже квадратною (11,5 x 11,0 м). Чотири масивні стовпи розділяють інтер'єр церкви на три нефи, кожен з яких має апсиди сферичної форми зі східного боку, на стіни і стовпи спирається склепіння і барабан куполу. Вузькі





вікна створюють загальний візуальний ефект руху вгору, відчуття піднесеної легкості. Архітектура церкви типова для будівництва церков XI—XII сторіччя, яке було поширене за часів Київської Русі. Відмінною особливістю церкви є те, що тут ніколи не було хорів.

Фасади. У 30—40-х роках XVIII ст. східний та західний фасади церкви були оздоблені в стилі українського бароко, якому притаманні пишна декорованість, динамічність і святковість. Розписи на фасадах і внутрішніх стінах церкви виконані темперою і олією майстрами лаврської іконописної школи. Розписи екстер'єру змінювали досить часто. Останні виконані у 1900—1902 роках. На уступах фортечних мурів ліворуч і праворуч Святих брам у 1901—1902 роках Іваном Іжакевичем були написані композиції «Собор преподобних Ближніх печер» та «Собор преподобних Дальніх печер».

Трапезна церква Св. Антонія і Феодосія Печерських з палатою — пам'ятка архітектури кінця XIX ст., наймолодший храм Києво-Печерського монастиря.

Перша Трапезна палата монастиря, побудована у XII столітті, не зберігалась і про її архітектуру нічого не відомо. Друга Трапезна палата із церквою Св. Петра і Павла була відбудована в стилі українського бароко, але у 1893 році її також зруйнували. Сучасна Трапезна палата з церквою побудована у 1895 році, з 1990 року в церкві регулярно проводяться богослужіння. Трапезна церква Петра і Павла, розібрана у 1893 році.

Будівництво трапезних при монастирях було спричинене Студійським статутом, який передбачав спільне харчування ченців. Недалеко від того місця, де стоїть сучасна споруда, у 1108—1110 роках була збудована перша кам'яна споруда Трапезної палати з церквою коштом мінського князя Гліба Всеславовича. Ця споруда була зруйнована землетрусом 1230 року, а після монгольської навали 1240 року взагалі перестала існувати. За даними археологічних розкопок, ця трапезна знаходилася на південний захід від Успенського собору (законсервовані залишки фундаментів цієї споруди можна побачити у скверу на Соборній площі). В центрі споруди знаходилося чотири опорні стовпи, на які спирався купол церкви, а навколо розташовувалися кухня, комори і обідня зала.

Другу трапезну палату спорудили на початку XVII ст. на новому місці. Справа в тому, що протягом XIV—XVII ст. сформувалася нова концепція розташування монастирських споруд навколо головного храму. За цією програмою трапезна повинна була знаходитися на південь від собору, де вона власне і постала. Спочатку була дерев'яною, а у 1686—1694 роках ту цьому ж місці зводиться кам'яна Трапезна церква Петра і Павла. Архітектура цієї споруди притаманна тому часу — це прямокутна в плані споруда з вівтарною апсидою на сході, оздоблена у рисах українського бароко. У 1893 році трапезну розібрали.

Третя трапезна палата з церквою були відбудовані у 1895 році за проектом архітектора В. М. Николаєва у так званому російсько-візантійському стилі (ця споруда існує і нині). Трапезна палата і церква складають єдиний комплекс, але архітектурно розмежовані: обідня зала, прямокутна у плані, з заходу примикає до однокупольного, квадратного в плані, трапезного храму в ім'я Антонія та Феодосія Печерських. Розписи в церкві виконано в академічній синодальній манері. Роботи у трапезній палаті завершилися у 1903 році, а в церкві — 1910. Кухня збереглася як частина кухні старої трапезної, розібраної 1893 року. З 1923 року приміщення використовувалося в музейних та агітаційно-пропагандистських заходах. З часу передачі частини території Лаври монастиреві, церква трапезної використовується для богослужінь.

У 1941 році Трапезна постраждала під час вибуху Успенського собору. Ремонтно-реставраційні роботи на фасадах були в цілому закінчені 1956 року, відновлення інтер'єру велось впродовж 1976—1980 років. З 1990 року у храмі регулярно проводяться богослужіння. З 1992 року він є кафедральним собором Києва (УПЦ МП).

Художнє оформлення Трапезної палати і церкви Св. Антонія і Феодосія було завершено у 1903 році. Розбивку стін під живопис, проект іконостаса, кіотів, солей, панелей зробив російський архітектор О. Щусев. Він також особисто керував орнаментальними роботами. Монументальний розпис приміщень палати і церкви виконали художники Г. Попов, А. Лаков та І. Іжакевич.

А які в заповіднику музеї! Ще в 1922 р. в Лаврі було створено Музей культів і побуту на основі колекцій Церковно-археологічного музею і Київського університету св. Володимира. Шкода, звичайно, що до музейного фонду ще тоді не увійшли цінності з храмів і ризниць Лаври: вони розפורшилися по музейних збірках Москви та Петербурга. В повоєнні роки на території Лаври з'явилося справжнє музейне містечко, яке й зараз здатне здивувати своїми скарбами. От, приміром, Державний музей книги та друкарства України (діє з 1975 р.), що розташований в приміщенні першої київської друкарні (XVII ст.). Понад три тисячі його експонатів розкажуть про виникнення писемності на наших землях, розвиток книгодрукування, шедеври давнинного мистецтва. Тут можна побачити рідкісні стародруки та манускрипти, серед яких «Апостол» та «Буквар» Івана Федорова (1574), Острозька Біблія (1581). Експонуються друкарські верстати та середньовічні гравюри. А старовинні обкладинки, виконані з шкіри чи оксамиту і прикрашені дорожочинними каменями та металами, — справжні ювелірні шедеври.

Не менш цікавим буде візит в Державний музей театрального, музичного та кіномистецтва України, який розташований в колишніх монастирських лікарняних корпусах. Тут зібрані старі афіші, програми, фотографії, сценарії, ноти та сценічні костюми зірок українського театру — П. Саксаганського, С. Крушельницької, І. Карпенка-Карого, М. Заньковецької, Г. Юра. В залах демонструються ескізи декорацій спектаклів, вертепи тощо.

А музей мікромініатюр! Микола Сядристий виконав понад сотню мініатюр за допомогою власноруч виготовлених інструментів. Ось гніздечко ластівки, виконане з половинки макового зерня, ось червона троянда завтовшки в 0,05 мм, ось зібраний зі 100 деталей військовий корабель розміром в 4 мікрони, ось шалівниця з фігурами на кінчику шпильки — дива та й годі! «Хіт програми» — підкована блоха. А розглядати виставлені в «тарілках»-вітринах експонати доводиться через мікроскопи.

Хоча жінкам, напевне, найцікавішим здасться Музей історичних коштовностей України (діє з 1963 р.). Солідарними з жіноцтвом будуть члени іноземних урядових делегацій — в програму їх перебування в Україні обов'язково входить візит в українську коштовницю. В дев'яти залах Ковніровського корпусу (XVIII ст.), колишньої пекарні і книжної лавки — справжнє свято для очей: на темному оксамиті поблискують золоті прикраси та кінська зброя з скіфських курганів і середньовічні срібні кубки, прикрашені перлами та смарагдами намиста і стародавні монети і медалі. А головна цінність скарбниці України — розкішна скіфська пектораль, золота погрудна прикраса царя, на якій зображено сцени з побутового життя скіфів. Вага цього — без перебільшення — символу древньої України — 1150 г. А ось масивні гривні (нашийні прикраси, які вдягали «під гриву»), ошатні скляні флакончики для парфумів, важкі, складної конструкції сережки з підвісками з самоцвітів... Навіть шкода робиться тих давніх скіфів: ходити в одязі, щільно обшитому золотими пластинами, напевно, нелегко. Лише на верхній одяг йшло понад 500 золотих пластин, а ще ж були змієподібні браслети, щедро обшите золотом взуття, ритуальний посуд, багато визолочена зброя. Багатою є й колекція українських коштовностей XIV—XX ст. Це передусім предмети богослужіння, посуд та жіночі прикраси.

Познайомитися з усіма скарбами Києво-Печерської Лаври за один день неможливо. Не страшно: є привід повернутися сюди ще раз! ■

ЖОВТНЕВІ МІЖНАРОДНІ СВЯТА

Оля ОКЕАН, III курс, ек. ф-т

1.X • Міжнародний день людей похилого віку

14 грудня 1990 року Генеральна Асамблея постановила вважати 1 жовтня Міжнародним днем людей похилого віку. В цей день проходять різні фестивалі, організовані асоціаціями на захист прав літніх людей, конференції і конгреси, присвячені їх прав та їх ролі в суспільстві. В цей день слід кожному згадати своїх дідуся та бабусю. Їм буде приємно почути привітання від улюблених онуків.

2.X • Міжнародний день лікаря

Професійний день працівників охорони здоров'я. Відзначається за першими понеділками жовтня за ініціативою ВООЗ ООН як день солідарності і активних дій лікарів усього світу.

4.X • Всесвітній день тварин

Рішення відзначати Всесвітній день тварин було прийнято 4 жовтня на Міжнародному конгресі прихильників руху на захист природи, що проходив у Флоренції в 1931 році. Товариства захисту тварин багатьох країн світу заявили про свою готовність щорічно організовувати різноманітні масові заходи.

5.X • Всесвітній день вчителя

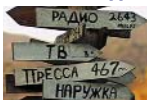
Це професійне свято всіх вчителів, викладачів і працівників сфери освіти — день, в який відзначаються роль і заслуги вчителів у процесі якісної освіти на всіх рівнях, а також їх неocenний внесок у розвиток суспільства.

10.X • Всесвітній день молоді

Встановлено в день завершення Всесвітньої конференції молоді, що проходила 29.X—10.XI 1945 року в Лондоні, та заснування Всесвітньої федерації демократичної молоді.

17.X • Міжнародний день боротьби за ліквідацію злиднів

17 жовтня 1987 року 100 000 правозахисників з різних країн світу зібралися в Парижі на площі Трокадеро, щоб висловити своє неприйняття убогості і вимагати дотримання прав людини. Тоді ж на площі Трокадеро був закладений камінь на згадку про цю подію.

23.X • День працівників реклами

«Реклама — двигун торгівлі», — крилата фраза, яку І. Ільф і Є. Петров вклали в уста незабутнього героя «Дванадцяти стільців» Остапа Бендера. А значить, 23 жовтня — це день творчих людей, які вносять неоценний вклад у розвиток торгівлі, і, відповідно, економіки.

24.X • Міжнародний день ООН

Річниця вступу в силу Статуту Організації Об'єднаних Націй — 24 жовтня 1945 року — святкується як День ООН з 1948 року.

31.X • Міжнародний день Чорного моря

Нагодою для становлення Міжнародного дня Чорного моря стало те, що 31 жовтня 1996 року урядові організації Болгарії, Румунії, Росії, Туреччини, Грузії та України підписали «Стратегічний план дій із відновлення та захисту Чорного моря». Необхідність в такому документі виникла у зв'язку з небезпекою руйнування унікальних природних комплексів водної території. Тоді ж було вирішено зробити 31 жовтня Міжнародним днем Чорного моря. ■

ХЕЛЛОВІН



Настя ДМІТРИЄВА, II курс, ек. ф-т



Що ми взагалі знаємо про Хелловін? Це свято, що зазвичай святкується наприкінці жовтня у багатьох країнах світу. У цей день всі охочі одягаються у химерні костюми та розважаються. Найчастіше таким є знання середньостатистичного українця. Але історія та традиції цього свята значно глибші, ніж може здатися на перший погляд.

Поринемо у минуле. Це незвичайне свято започаткували предки ірландців — кельти. В ніч з 31 жовтня на 1 листопада люди одягалися у химерні одяги, гасили світло в домівках, а самі збиралися біля вогнищ, які розводили друїди. За старим повір'ям саме в цю ніч відкривалися ворота між світами живих та мертвих і найстрашніші монстри мали змогу потрапити у людський світ. Аби захиститися, люди ексцентрично одягалися та танцювали ритуальні танці біля вогнищ, всім своїм виглядом відлякуючи привидів. Також біля кожного будинку лежала тарілка з солодощами, яка допомагала відкупитися від монстрів. У деяких поселеннях навіть приносили у жертву різну худобу, аби тільки захиститися.

Так Хелловін проходив багато років тому. З плином часу свято модернізувалось, люди перестали вірити у привидів та монстрів (та чи впевнені ви, що їх не існує?) і почали відноситися до Хелловіну, як до свята, на якому можна гарно розважитися.

Але основні традиції святкування збереглися і до сьогодні. Люди, як і раніше, одягають химерні костюми, готують солодощі для монстрів та танцюють дивні танці біля вогнищ. Але це все лише костюмоване дійство. Діти одягаються привидами, ходять по домівкам сусідів та просять солодощі традиційними словами «trick or treat» (укр. «солодощі чи життя»). В багатьох нічних клубах в цю ніч проходять тематичні вечірки, на які ходять дорослі. Деякі компанії проводять цю ніч біля вогнищ, розказуючи страшні історії про дивні випадки, що траплялися в цей день у різні роки.

Традиційною прикрасою будь якої домівки чи компанії в цю ніч є голова Джека зі свічкою всередині. Її вирізають з гарбуза, та ставлять біля дверей.

Звичайно, в наше техногенне століття майже ніяких забобонів не залишилося. Та ще й досі по всьому світу існує легенда, що саме в цю ніч відьми збираються на шабаш. Вірити в це, чи ні, вирішуйте самі. Але, хто знає, чого в наш час можна не боятися...

Адже всім знайдеться розвага в «День всіх Святих» — містичний Хелловін. ■



Таня ВОРОБИОВА, III курс, ек. ф-т

Професійне Міжнародне свято працівників освіти було засновано ЮНЕСКО в 1994 році. В Україні День працівників освіти згідно з Указом Президента від 11 вересня 1994 року відзначається в першу неділю жовтня», — інформує єдиний веб-портал органів виконавчої влади України.

Проте, багато громадян України, які отримали освіту в той час, коли країна входила як республіка до складу СРСР, пам'ятають святкові букети айстр і хризантем, які вручали за традицією або з щирою подякою викладачам в День учителя. За Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 вересня 1965 року офіційно почали відзначати День вчителя. В цей день всі школярі в країні були одягнуті по-святковому: дівчаткам — білі фартушки і хлопчикам — білі сорочки.

«День вчителя — свято, яке залишається з нами назавжди.» — затверджує урядовий портал.

Сьогодні в незалежній Україні майже 860 тисяч педагогів, вихователів, майстрів виробничого навчання, науково-педагогічних працівників і управлінців. Вони навчають і виховують понад мільйон дошкільнят, навчають більше п'яти мільйонів школярів, викладають майбутню спеціальність майже трьом мільйонам студентів країни.

В 2012 році Український День вчителя припадає на 7 жовтня. ■

Український день працівників освіти



Шановні викладачі!

В жовтні відзначаємо професійне свято — свято, яке звільняє від буденності й допомагає досягнути найголовніше у житті. Кожен з нас згадує свого Вчителя — того, котрий долучив до книги, запалив іскорку знань, був старшим другом і радником, кому ми зобов'язані своїми життєвими і професійними перемогами.

Ми схилиємо голови перед мудрістю і жертівністю освітянина — учителя, вихователя, викладача, майстра, зусиллями якого твориться майбутнє нашого краю, всієї нашої держави. Ви сумлінно виконуєте свій професійний обов'язок, вчите нашу юнь пізнавати нове і пам'ятати про те, якого ми роду.

Прийміть щирю вдячність за високе служіння обраній справі, невтомний творчий пошук, самовідданість, добро і щедрість душі. Впевнені, що ви й надалі докладатимете зусиль задля утвердження заможної, духовно багатой України.

Щиросердно бажаємо вам, шановні освітяни, міцного здоров'я, щастя, благополуччя, великих творчих успіхів і невичерпної наснаги!





Алла АВЦИНА, II курс, ек. ф-т

Мы прикроемся словом, из общепринятых мерок.
Мы — постфактум везенья, влюблённости наших отцов.
Мы протёрлись до дыр, у больших институтских ступенек.
Мы легли на авось. Мы подставили солнцу лицо.

Мы приучены ждать, как и первые из поколений.
Мы же лучшие из. Мы прижились отсутствием сна.
Мы не верили бы, не стояли бы мы на коленях.
Мы же лучшие из, мы прикормлены попросту знать.

Кто ж так делает, ах? Не терзай, мы доходим до края.
Да, я знаю, как сходят. Как с рельс-параллелей с ума.
Как несут на руках, как находят отсутствие рая.
Как январно в аду, да и это ещё не зима.

Но мы лучшие из. Мы на зависть другим поколениям.
Мы же небо в глазах. Нам стеблиться и нам колосить.
Мы же лучшие из. Мы же ртутный столбец под давлением.
Но и нам не летать, мы ж ещё не умеем любить.

Вадим ПАЛАМАРЧУК,
I курс, ек. ф-т

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Дорогие преподаватели!
В этот прекрасный светлый день
Собрались мы сегодня вместе,
Что бы поздравить всех людей,
Нас учащихся уму. Без лести
Хочу сказать вам пару слов,
Хочу что б поняли на веки,
Что без таких как вы, умов,
Не выжили б мы без опеки.
Что, помогая нам понять,
И делая нас всех умнее,
Мы будем с нетерпением ждать,
Когда мы будем вас лелеять,
Хранить, любить и уважать.
Ну а пока, учите смело
Нас, непослушных всех ребят
Кричащих, пишущих все мелом,
И напоследок пару слов,
Скажу я вам для вдохновенья,
Берите мудрость из веков,
Цените каждое мгновенье!

Антон ДРОЦА,
III курс, ек. ф-т

ОРФЕЙ

«Как жить прекрасно! Без сомнений!» —
Так думал преданный Орфей.
Он обернулся на мгновенье,
В судьбу не виданных страстей.

И изгнан был из преисподней,
Хоть божий дар над ним кружил.
О как же жить без той вселенной,
Которой песни посвятил!

Порвались струны, а отчаянье
В миг отравило его кровь.
И жить как дальше? Неизвестно...
Еще горит в душе любовь.

Она искрится в его сердце.
Не меркнет прежний свет звезды.
Решил вернуться к ней навечно,
Но встретил мрак той серой мглы.

Подняться он решил к Олимпу,
Не смог он больше так дышать.
Как вдруг сорвался из обрыва.
Путь в никуда он стал искать...

Сгорала плоть и нежный голос
Вдруг превратился в волчий вой.
И муки страшные веки
Переплелись с его судьбой.

Но глаз её он не увидел.
Жила лишь быль в его висках.
Осталась вечная надежда
И боль в измученных сердцах...



Розмовляла

Альона КУЗНЕЦОВА, III курс, ек. ф-т

Я БУВ ВПЕВНЕНИЙ, ЩО В ДВИГУНІ СИДИТЬ ЧОРТ
Тривалий час ви не сідали за кермо, але з 91-го року, все ж, стали водити автомобіль. Чому?

До того часу я був впевнений, що в двигуні внутрішнього згоряння сидить чорт. А потім батюшка мене переконав. Я взяв благословення, почав їздити.

Чи змінилася ваша творчість під впливом нового відчуття?

Ні. Те, на чому я потрапляю в студію або на концерт, не впливає на зміст. Але я слухаю в машині багато музики.

З яким автомобілем ви б асоціювали свою творчість?

Це ходіння пішки за маршрутом, який вирахувати неможливо.

Організатори розповідали, що перш, ніж прийняти рішення їхати в Коктебель, ви вагалися, міркували над форматом.

Я віддаю перевагу закритим майданчикам, бо там легше створити звук і атмосферу, які мені треба створити. Атмосфера свята на відкритому повітрі — не завжди те, що ми хочемо зробити. Але ми подумали: те, що ми граємо зараз — дуже цікаво. Як це все буде звучати і слухатися? Це експеримент.

Яку музику ви слухаєте в автомобілі?

Що завгодно, крім шансону.

А якщо поп-музика?

«Поп» — широке поняття. «Роллінг Стоунз» називалися у свій час «поп».

РОК-Н-РОЛ, ДЖАЗ І БЛЮЗ — МЕРТВІ

«Рок-н-рол мертвий» — це ваша фраза?

Наскільки я знаю, моя.

Якби ця фраза не виникла тоді, могла б вона виникнути зараз?

Рок-н-рол мертвий вже стільки десятиків років, що й не згадати! Рок-н-рол помер, як кажуть фахівці, коли Елвіс Преслі був узятий до армії. Здається, це 58-й, чи 59-й рік. Якщо вірити газеті англійських комуністів «Монінг Стар» — була поп-музика, під яку потрапляли «Бітлз», «Роллінг Стоунз», Бен Кінгслі... це все був «поп». **На фестивалі ми послушали колективи з Австрії, народ тепло сприйняв, але критики кажуть — це маскульт, він наступає. Ми припускаємо, що ви виконаєте складну, концептуальну і десь, навіть, філософську музику...**

(Зривається). Боронь Боже! Ви мене з кимось плутаєте! (Сміється).

По-вашому, краще в джазі зіграно?

Джаз помер! У середині 60-х років, коли Майлз почав грати електричну музику. **Організатори фестивалю говорять інакше. Джаз розвивається, він різний, це сплав, це етніка...**

Ну-у-у, тоді і рок-н-рол живий... (Розчаровано). Кажу серйозно. Це не моя думка. Всі джазмени знають, що джаз припинив існувати в середині 60-х. Життя зміни-

Борис ГРЕБЕНЩИКОВ: МОЄ ЖИТТЯ - СУЦІЛЬНА НЕПРИСТОЙНІСТЬ



Свій виступ на 9-му Міжнародному музичному фестивалі «Джаз Коктебель» лідер російського рок-гурту «Акваріум» Борис Гребенщиков назвав експериментом. Пітерська легенда принципово не виступає на відкритих майданчиках, хвилюючись за якість звуку. Але цього разу «Акваріум» все ж таки вирішив спробувати щось нове, і приїхав в Коктебель з програмою під назвою «Вогонь Вавилона». На зустрічі з журналістами БГ розповів про альбом «Архангельськ», який вийшов у вересні. Цей альбом він назвав найкращим у творчості групи. Хоча, за словами музиканта, «робота випила чимало крові». Але настрої у Бориса Борисовича був чудовий. Відповідаючи на запитання, він жартував.

лося. Все! Для нього вже не було місця. З'явилися нові штуки, які перестали бути джазом. Рок-н-рол зник, насправді, в кінці 50-х. Те, що було в 60-х — вже не рок, це щось інше зовсім. Як би це не називалося зараз, тільки б це добре звучало.

А блюз живий ще?

Це питання не до мене, а до когось із третього покоління блюзменів. Я думаю,

що навряд чи він може існувати. Те, що зараз ми називаємо блюзом... трохи далеко від Міссісіпі. Англійський блюз — блюзом називати не можна, будемо відверті. Вони хороші музиканти, але це вже не блюз. Зміст — не те, стиль життя — інший. Кожна музика народжується для якогось способу життя. Для людей, які живуть цим життям повноцінно. І те, що гралося

на східцях, десь у 1912-му році — на трьох струнах, зі слайдером (пристосування для гри на гітарі у вигляді скляного або металевого циліндру. — УНІАН), відпиляним від шийки пляшки — це був блюз, так.

ЛЮДИ, ЯКІ ГРАЛИ БЛЮЗ — НЕ ЗНАЛИ, ЩО ВОНИ ГРАЛИ БЛЮЗ. У ЦЬОМУ БУЛО ЩАСТЯ

Тобто, помер не стільки рок-н-рол — скільки рок-н-рольний спосіб життя.

Вірно.

... а блюз — як спосіб усвідомлення дійсності.

Ну, не усвідомлення, а... є добре слово «відтягнути». Блюз відтягував від життєвих негараздів.

То ж яку музику ви граєте сьогодні? Адже вона жива!

Нехай люди, які знають розумні слова, придуть і скажуть, яку музику ми граємо. Люди, які грали блюз — не знали, що вони грали блюз. У цьому було щастя.

Але рок — живий!

Я думаю, те, що живе, не має назви. Люди живі, музика жива, а назви дуже швидко вмирають.

Що б ви робили, якби у вашому житті не було року?

Слухав би те, що було замість нього. І відтягувався під це надзвичайно сильно. У піснях групи «Акваріум» багато цитат. І Гете, і Шекспір... Чи багато людей, вас розуміють?

Один розуміє — одне, інший — інше. Не можу визначити, наскільки люди начитані.

ВІРШІ Я ПОЧАВ ПИСАТИ У ПЕРШОМУ КЛАСІ

Розкажіть про новий альбом «Акваріуму» — «Архангельськ».

Він вже є. Я все ж доб'ю обкладинку, відправимо її до друку, і 23 вересня він з'явиться. Кажуть, що це найсильніший альбом «Акваріуму», певно, за всю історію. Так кажуть незацікавлені, сторонні спостерігачі ООН. (Сміється). Я не візьмуся аналізувати те, що ми самі зробили. Але ж він з мене крові випив стільки, що я ледве живий. Власне, я примара, я привид... *Коли ви почали писати? Що підштовхнуло?*

Можу сказати точно, я почав писати у першому класі. По телевізору транслювали з Маріїнського театру. Тоді була відлига, і було все можна. І на сцену Маріїнського театру у Петербурзі вийшла велика кількість бардів. Там не було Окуджави і Висоцького, але були всі інші. Я так захопився тим, що відбувалося... Хоч і був у першому класі, але негайно сів і написав перший вірш. І зрозумів, що... ну, я теж можу! Ну, і пішло. Враховуючи, що я жив постійно оточений музикою, вона в мене з вух линула. Як тільки я навчився на гітарі пальці ставити, так щоб хоча б два акорди — так і пішло.

Як ви ставитеся до особистості Волошина?

З почуттям глибокої поваги.

Що для вас гроші?

Гроші — концентрована форма... те, про що ми домовилися, що це буде символізувати енергію. Гроші самі по собі не сила. Сила — це наші думки, які цим папірцям надають силу. Якщо ми припинимо думати, що це сила, вони припинять бути силою.

Якби була можливість повернутися у ваші двадцять років, ви що-небудь змінили б у своєму житті?

Так, знайшов би десь до 1975-го року професійного аранжувальника, тому що у нас припущено безліч прорахунків у записах. Нині я б зробив трохи краще. Але, власне, це стосується всіх наших записів. *Що є для вас увага публіки, на різних етапах вашого життя?*

Всяка людина ставить до уваги позитивно. І, власне, це робить життя можливим.

Це важливо для творчості?

Це важливо для всього. Природно: коли на людину звертають увагу, вона взята займається творчістю, в неї виходить більше і краще. Тому найкращі артисти, у найкращі періоди свого життя, схожі на молодих богів. Їх обожнюють, вони це відчують, і вони летять. А ми слухаємо, те як вони летять, і летимо самі.

РОК В РОСІЇ: МИ ПОСТІЙНО ЗАБИВАЄМО ЦВЯХИ

Ви стежите за політичними процесами в Україні?

(Сміється). Кожен день я стежу, з ранку до ночі просто... Я знаю, нажаль, ще не всіх, хто сидить у в'язниці. Чув про багатьох, але ще не про всіх.

Ваша думка щодо російського та українського року і джазу?

Якщо ми говоримо про джаз як про музичну форму — існує багато музикантів. Наприклад, наш Ігор Тимофєєв. Не дарма його названо одним із найкращих саксофоністів Росії. Коли у мене такі люди в групі, то куди мені подітися?!

Все те добре, що я чую, зазвичай йде з України. Серйозно, я не жартую. У мене передача «Аеростат» на радіо (виходить в ефір на «Радіо Росія». — Авт.), і я іноді ставлю речі зовсім молодих людей, які чимось займаються в умовах наших країн. І виходило так, що за останні п'ять років, єдині, кого я ставлю — це українці. У Росії... Я подивився як грає Шнур — голий і гарний, і помітив що це дуже схоже на забивання цвяхів: бум-бум-бум... Це і є стан року в Росії — ми постійно забиваємо цвяхи. В Україні люди грають із великим почуттям, із великим шармом. Навіть, коли не завжди виходить, але вочевидь, що у них вищі вимоги до себе.

Ви особисто знали Віктора Цоя. Яку б музику він грав нині, якби не загинув?

Краще провести спиритичний сеанс. Я за Вітку відповідати боюся, він як геній — людина непередбачувана.

КОЖЕН ЛІКУЄ СВОЇХ

Ви Пушкіна пам'ятаєте?

Ну не особисто... (Сміється).

«... І наказав мене черт родиться в Рос-

сії с умом и талантом». Не виникало такої думки?

У Росії народжується величезна кількість людей — з розумом і талантом. Вони народжуються тут, тому що тут потрібні. Людині у якої є розум і талант, необхідно бути затребуваною. У Росії такі люди затребувані.

Чи не простіше було б вам як музиканту, у атмосфері колишньої Англії?

Ні. Те що вони робили там, вони робили для себе і для нас. Знаєте, кожен лікує своїх. У них багато чудової музики. У мене є можливість їздити туди й порівнювати. І я знаю: що ми робимо тут, це річ зовсім окрема і вона необхідна тут. А легше ніде не буває.

Нині у світі панують цінності суспільства споживання. Як молоді не втратити себе?

Якщо хочеться втрачати — треба втрачати. А якщо не хочеться — так і не втрачайте. Споживання завжди було. У другій династії Єгипетській — це 1700 років до н. е., були написи: «Господи, куди все йде?.. Яка жахлива молодь! Повний розпад». Люди не змінюються.

ЧИ НЕ ЧАС МЕНІ?.. ПОКИ НІКОЛИ

Кажуть, людина живе, поки у неї є мета. Ви свою пісню вже написали, або вона попереду?

Тобто, чи не час мені?.. (Сміється). Ось зараз про це і не подумати, тому що у нас стільки всього лежить, з чим треба працювати. Мені б взяти відпустку на два роки, і весь матеріал, який у нас лежить в запасниках, привести б до ладу. Це перш, ніж думати про нове. Так що, поки — ніколи. (Посміхається).

Багато із тих, хто обожнює вашу творчість, цікавляться езотерикою. Цікава ваша думка з цього приводу.

Будь-яка езотерика — тільки задля однієї мети: щоб людина трохи зорієнтувалася в житті, зрозуміла, що життя не таке вже й по-дурному просте, як здається. Насправді воно значно складніше і цікавіше. Коли людина навчиться в цьому розбиратися, це все йому стане не потрібне. Але спочатку треба чомусь навчитися.

Є така пісня: «Я вірю в Ісуса Христа, я вірю в Гаутаму Будду»...

Не знаю такої пісні. (Посміхається).

Хто ваш Бог?

Такий, як у всіх, такий і в мене. Один Бог. І в цьому вся привабливість світу, що Бог тільки один. Він нескінченний і всюдисущий, і зовсім не знає як ми його називаємо.

Коктебель — мекка творчих людей. Ви приїжджали раніше сюди?

Дуже, дуже і дуже.

Розкажіть, будь ласка.

Не буду розповідати. (Сміється).

Це було щось непристойне?

Все моє життя — суцільна непристойність: від початку — й до кінця. Це було чудово!

Що ви привозите з подорожей?

Нічого. Все лишається в серці. ■

Фото Андрія СКАКОДУБА, УНІАН



ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО КВІТІВ

Яна БРЮШКОВСЬКА, I курс, юр. ф-т

Кожного року на Співочому полі відбувається виставка квітів. Цього року до 20-ї річниці Незалежності України тут було представлено 9 шедеврів. За рахунком це вже 56-та виставка квітів.

Кожен з 9-ти столичних районів презентував свою квіткову композицію. Одні керувалися національними традиціями — створили з квітів козака Мамаю з конем, інші — продовжували святкувати Незалежність з кількометровим тортом та коробкою цукерок. Була також композиція, яка відтворила у квітках українську символіку. Центром цієї композиції — символічне квітуче Дерево Життя, красу якого утворює карта України. Світовим деревом українців, як правило, виступають верба, явір, дуб, вишня, яблуня, липа. Саме з кори цих дерев

викладено стовбур Дерева Життя.

Але, найбільше мені сподобалися три композиції, які вразили мене своєю красою.

Перша — це композиція з засновниками Києва. Саме вони за легендою заснували місто над Дніпром на семи пагорбах, назване на честь старшого брата Кия — Київ.

Друга — квіткова композиція державної символіки, адже це офіційні емблеми держави.

Третя — це композиція, яка має назву «Хліб України — оберіг душі». В композиції відтворили колосок пшениці, який дає нам хліб, без якого не може прожити кожний українець.

Крім українців, прибуло безліч гостей з-за кордону, які з великим задоволенням розглядали та фотографували всі квіткові композиції.

Я з нетерпінням чекаю нову виставку квіткових шедеврів, яку обов'язково відвідаю. ■



СтудентІнформ

Газета фінансово-правового коледжу
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

№ 4 (13), жовтень, 2011 р.

Головний редактор

РИБАК Микола, III курс, ек. ф-т 067 832 0507

Заступник головного редактора

КОТВИЦЬКА Таня, III курс, ек. ф-т 093 395 5137

Над номером працювали:

ГУБАНОВА Т. О., ГОРКОВЕНКО І. С., БУРЛА М. Г., ПАРИМСЬКА М. М., КУДРИЦЬКИЙ О. С., ІВАШКО М. В.

РЕДКОЛЕГІЯ

ВАСИЛЕВСЬКА Каріна, III курс, ек. ф-т

КУРКІНА Влада, IV курс, юр. ф-т

ПОЛОЖАЄНКО Оля, IV курс, юр. ф-т

СЕЛІВЕСТРОВА Катерина, III курс, юр. ф-т

СКІДАНОВ Артем, IV курс, юр. ф-т